

Sygn. akt IX U 1932/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania Z. H. (H.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania Z. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 24 sierpnia 2016 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy

do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie

art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia 5 października 2015r.

2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 zł

(trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1932/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu Z. H. (H.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób, tj. od zarobków z lat 1966-1995 wynosi 242,38%, zatem nie jest wyższy niż 250%. Organ rentowy wskazał w decyzji, że za okresy zatrudnienia od 10.01.1962r. do 16.09.1962r., od 03.11.1962r. do 08.11.1962r., od 05.06.1965r. do 13.02.1968r. oraz od 02.03.1968r. do 31.12.1979r. przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji domagając się zmiany decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy po uprzednim ustaleniu wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych przez ubezpieczonego w latach 1962-1979 w drodze opinii biegłego z zakresu emerytur i rent. Nadto ubezpieczony wniósł o zwrot kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji i oddał, że za lata 1962-1979 zastosowano wynagrodzenie minimalne wobec braku dokumentów potwierdzających wysokość faktycznie osiągniętych zarobków.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodzony (...), od 15.03.1992r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z lat 1986-1988. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 371,33% i został ograniczony do 250%.

Po uzyskaniu prawa do emerytury ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 27.02.1996r.

W dniu 05.10.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie świadczenia w trybie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie. Za okresy od 10.01.1962r. do 16.09.1962r., od 03.11.1962r. do 08.11.1962r., od 05.06.1965r. do 13.02.1968r. oraz od 02.03.1968r. do 31.12.1979r. organ rentowy przyjął wynagrodzenie minimalne z uwagi na brak możliwości udokumentowania zarobków.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony w okresach spornych zatrudniony był:

- w KWK (...) w K. (wcześniejsza nazwa KWK (...)) kolejno na stanowiskach:

- od 10.01.1962r. do 16.09.1962r., od 3.11.1962r. do 08.11.1962r. i od 05.06.1965r. do 31.03.1966r. – ładowacza pod ziemią,

- od 01.04.1966r. do 31.07.1966r. – młodszego górnik pod ziemią,

- od 01.08.1966r. do 13.02.1968r. – górnik rabunkarza pod ziemią

- w KWK (...) w K. na stanowiskach:

- od 02.03.1968r. do 31.10.1972r. – górnik pod ziemią,

- od 01.11.1972r. do 02.03.1983r. – górnik kombajnisty

pod ziemią

(dowód: świadectwa pracy ubezpieczonego znajdujące się w aktach organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...)).

Ubezpieczony w KWK (...) uzyskiwał wynagrodzenie niższe o około 1/3 od wynagrodzenia uzyskiwanego w KWK (...).

W okresie pracy w KWK (...) wynagrodzenie ubezpieczonego składało się z pensji zasadniczej i wynagrodzenia z Karty Górnika. Od 1979r., jeśli nie było nieusprawiedliwionych nieobecności to Karta Górnika była podwójna. Ubezpieczony otrzymywał deputat węglowy w wysokości 8 ton. Pracował w systemie zmianowym na trzy zmiany.

(dowód: zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 28.11.2016r., protokół elektroniczny rozprawy k. 19 a.s.)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie w 20 wybranych latach ubezpieczony uzyskał w 1969r., w latach 1973-1975 i 1980-1995 wyliczone w oparciu o dokumentację znajdującą się w aktach rentowych, aktach osobowych, zapisów w legitymacji ubezpieczeniowej oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie układy zbiorowe. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250% i wynosi 280,56%.

(dowód: opinia biegłego mgr K. S. z 6.06.2017r. k.31-41 akt sądowych)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3.Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego mgr K. S., który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata od 1968 (od marca) do 1979r. zatrudnienia w KWK (...), a następnie obliczył najkorzystniejszy

wppw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Organ rentowy nie kwestionował opinii biegłego.

Opinię biegłego Sąd uznał za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, opinię szczegółową, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych, legitymacji ubezpieczeniowej oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie układy zbiorowe przy uwzględnieniu przez biegłego jedynie stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza liczona jako iloczyn stawki dziennej zaszeregowania przez ilość dniówek roboczych, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny, dodatek za niedziele oraz deputat węglowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, w pkt 1 wyroku, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od 5 października 2015r., tj. od daty złożenia wniosku

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r., poz. 1804) zasądził od organu rentowego kwotę 360,00zł na rzecz ubezpieczonego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Mariola Łącka